Nr. 46. 1929.

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 16 listopada 1929 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Obwieszczenia urzędowe.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu

z dnia 2 września 1929 r.

o wojewódzkich radach wodnych.

Na podstawie art. 240 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wojewódzka rada wodna składa się z przewodniczącego i jego zastępcy, mianowanych przez Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa oraz Przemysłu i Handlu oraz z 9 członków, wybranych po jednej trzeciej przez:

1) organa uchwalające wojewódzkiego związku komunalnego,

2) izby rolnicze,

3) izby przemysłowo - handlowe i izby rzemieślnicze.

Oprócz członków wojewódzkiej rady wodnej wybierają czynniki wskazane w ustępie pierwszym zastępców w liczbie odpowiadającej liczbie wybranych członków.

§ 2. Do czasu zorganizowania właściwego samorządu wojewódzkiego członków wojewódzkiej rady wodnej i ich zastępców przypadających na organa uchwalające wojewódzkich związków komunalnych wybierają, względnie wyznaczają organa wymienione w art. 260 ust. 1 i 2 ustawy wodnej.

§ 3. Do czasu zorganizowania izb rolniczych wybierają przypadających na nie członków wojewódzkiej rady wodnej i ich zastępców społeczne organizacje rolnicze, mające swą siedzibę na obszarze województwa.

W tym celu każda społeczna organizacja rolnicza wybiera na imienne wezwanie wojewody jednego delegata, wybrani zaś w ten sposób delegaci na zarządzonem przez wojewodę zebraniu wybierają większością głosów potrzebną ilość członków i zastępców.

§ 4. Z przypadających do wyboru na izby przemysłowo-handlowe i izby rzemieślnicze trzech członków wojewódzkiej rady wodnej i tyluż zastępców, dwóch członków i tyluż zastępców wybierają izby przemysłowo-kandlowe, jednego zaś członka i zastępcę izby rzemieślnicze na zasadach, wynikających z poniżej podanych postanowień.

Jeżeli okrąg działania izby przemysłowo-handlowej pokrywa się z obszarem województwa, względnie jeśli obejmuje dwa lub więcej województw, dla każdego z nich mają być wybrani członkowie wojewódzkiej rady wodnej w liczbie oznaczonej w ustępie poprzednim.

Jeżeli obszar województwa należy do okręgów działania dwóch izb przemysłowo-handlowych,

wówczas każda z tych izb wybiera po jednym członku wojewódzkiej rady wodnej i po jednym zastępcy.

Jeżeli obszar województwa należy do okręgów działania kilku izb rzemieślniczych, wówczas wyboru członka wojewódzkiej rady wodnej i jego zastępcy dokonywa izba rzemieślnicza, mająca swoją siedzibę w mieście wojewódzkiem z tym wyjątkiem, że do warszawskiej wojewódzkiej rady wodnej wybiera członków izba rzemieślnicza we Włocławku.

§ 5. Członkiem wojewódzkiej rady wodnej względnie jego zastępcą może być każdy, kto posiada prawo wyborcze do Sejmu.

§ 6. Członkowie i ich zastępcy wybierani są na okres 5-letni.

Ustępujący członkowie pełnią jednak swe czynności aż do chwili ukonstytuowania się nowej rady.

§ 7. Wybory członków wojewódzkiej rady wodnej zarządza wojewoda na trzy miesiące przed upływem pięciolecia.

Jeżeli przed upływem pięciolecia opróżni się mandat członka lub jego zastępcy, dokonywa się wyboru uzupełniającego z danej grupy na czas do końca pięciolecia.

Wynik wyborów ogłasza wojewoda w dzienniku urzędowym oraz podaje do wiadomości przewodniczącemu rady.

§ 8. Wojewódzka Rada wodna zbiera się na zaproszenie przewodniczącego.

O każdem posiedzeniu wojewódzkiej rady wodnej należy zawiadomić wojewodę na 7 dni przed posiedzeniem.

Pozatem zawiadomione być powinny inne interesowane władze i urzędy, a w szczególności dowództwa okręgów korpusów, dyrekcję dróg wodnych, dyrekcję kolei państwowych, okręgowe urzędy ziemskie. Wspomniane władze i urzędy mają prawo delegować swoich przedstawicieli do udziału w obradach.

Do zawiadomienia powinien być dołączony porządek obrad.

§ 9. Dla ważności uchwał wojewódzkiej rady wodnej wymagana jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy i conajmniej czterech członków rady.

Uchwały zapadają większością głosów. W razie równości głosów, za uchwalone uważa się te opinje, za któremi głosował przewodniczący.

§ 10. W sprawach, w których władze zażądają od wojewódzkiej rady wodnej opinji, wojewódzka rada wodna wydaje opinje na podstawie ustalonego przez władzę stanu faktycznego.

Opinję przesyła na piśmie przewodniczący wojewódzkiej rady wodnej tej władzy, która jej żądała.

Opinje w sprawach, wymienionych w art. 238 ustawy wodnej, udzielone być powinny najpóźniej w ciągu 3 miesięcy, licząc od czasu, w którym żądanie udzielenia opinji do wojewódzkiej rady wodnej wpłynęło.

§ 11. Bliższe postanowienia co do sposobu obrad i powzięcia uchwał przez wojewódzką radę wodną i jej komisje określi regulamin uchwalony przez radę. Regulamin ten wymaga zatwierdzenia Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Przemysłu i Handlu.

§ 12. Lokalu na posiedzenia rady wodnej dostarcza urząd wojewódzki, który też załatwia czynności kancelaryjne rady.

§ 13. Mandat członka rady wodnej gaśnie przed upływem okresu wyborczego:

a) w razie śmierci;

b) w razie zrzeczenia się;

c) w razie nieusprawiedliwionej nieobecności na trzech kolejnych posiedzeniach rady wodnej;

d) w razie utraty warunków prawa wyborczego do Sejmu.

Mandat przewodniczącego wojewódzkiej rady wodnej i jego zastępcy gaśnie ponadto po odwołaniu go przez władzę, która dokonała mianowania.

§ 14. Przeprowadzenie pierwszych wyborów do wojewódzkich rad wodnych na podstawie niniejszego rozporządzenia zarządzą wojewodowie w ciągu 3 miesięcy po wejściu w życie rozporządzenia.

Do czasu ukonstytuowania się nowych rad wodnych dotychczasowe rady wodne spełniają nadal swoje czynności.

Dotychczasowi przewodniczący wojewódzkich rad wodnych i ich zastępcy pełnią swoje czynności w dotychczasowych radach ewentualnie i w nowowybranych radach do czasu zamianowania następców.

§ 15. Dla porządku obrad i powzięcia uchwał mają zastosowanie postanowienia dotychczasowych regulaminów, o ile nie są sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:
(—) Moraczewski.

Minister Rolnictwa:
(—) K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) E. Kwiatkowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 9. XI. 1929 r. Nr. 75, poz. 567).

URZĄD GMINNY i OKRĘGOWY
— Go. 3166. —

Nowa-Wieś, dnia 6 listopada 1929 r.

OBWIESZCZENIE

Na gruncie własności Wirek Kopalnia Sp. Akc. w Chebziu a wydzierżawionym przez pp. Michalską Małgorzatę, Ochmana Alojzego, Ochmanową Klarę, Pfeifera Gustawa, Klichtę Karola i Jakóba Tkaczyka zamieszkałych w Nowej Wsi przy ulicy Dąbrowskiego stwierdzony został przez Śląską Stację Ochrony Roślin rak ziemniaczany.

Wobec tego na podstawie rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 15 lipca 1927 r. zakazuje się z gruntów zarażonych wzgl. zarażeniem zagrożonych wywozu ziemniaków lub innych roślin okopowych.

Winni naruszenia powyższych przepisów zostaną pociągnięci do surowej odpowiedzialności karnej.

Naczelnik Urzędu Okręgowego:

(—) Fryc.

Wyłudzanie wsparć.

1) Mendrek Stanisław, były pisarz sędziego śledczego w Opocznie, przynależny do Magistratu m. Opoczna, Wojew. Kieleckie,

2) Grzesik Ignacy, lat 34, zameldowany w urzędzie gminnym Rzepin, stały mieszkaniec wsi Bronkowice, gm. Bodzętyn, pow. i Wojew. Kieleckie,

3) Kamiński Roman, przynależny do magistratu m. Zawiercie, pow. zawierciański, Wojew. Kieleckie,

4) Chaberski Adam, przynależny do magistratu m. Zawiercie, pow. zawierciański, Wojew. Kieleckie,

5) Zachalska Jadwiga, przynależna do magistratu m. Zawiercia, pow. zawierciański, Wojew. Kieleckie,

6) Łyszczyński Jan, syn Wojciecha i Marjanny ur. w r. 1885 w gm. Maleszowej pow. stopnickiego, zam. ostatnio we wsi Drochlin, Wojew. Kieleckie,

7) Grzelewski Kazimierz, przynależny do gminy Secemin, pow. włoszczowskiego, Wojew. Kieleckie,

czują wstręt do pracy, włóczą się po kraju i wyłudzają od zwierzchności gmin ich chwilowego pobytu pod rozmaitemi pozorami zapomogi na rachunek gminy swej przynależności.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentualne udzielone zapomogi wyżej wymienionym, przez gminy przynależności oraz przez gminy zobowiązane do trwałej opieki zwracane nie będą.

Katowice, dnia 13 listopada 1929 r.

Starosta
w. z.
(—) Richter.

Komunikaty.

Z Głównego Urzędu Statystycznego.

Wyszedł z druku Rocznik Statystyki Rzeczypospolitej Polskiej r. 1929 o jeszcze bogatszej, niż dotychczas treści. Zawiera on na 663 stronach, poza skorowidzem alfabetycznym, działy następujące: Meteorologja; Powierzchnia, podział administracyjny, ludność; Ruch ludności: Małżeństwa, urodzenia, zgony. — Emigracja, reemigracja i repatrjacja; Własność nieruchoma: Reforma rolna; Rolnictwo, leśnictwo, hodowla i rybołówstwo; Przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe, zrzeszenia gospodarcze; Górnictwo, przemysł i handel wewnętrzny; Komunikacja: Koleje, samochody, żegluga, lotnictwo, poczta, telegraf i telefon; Handel zagraniczny: Banki, domy handlowe, P. K. O., Kasy pożyczkowe i oszczędności, kredyt hipoteczny, giełdy; Spożycie; Ceny; Statystyka społeczna: Praca, płace, zatargi, kasy chorych, fundusz bezrobocia, zakłady ubezpieczeń, inspekcja pracy; Ubezpieczenia, pożary; Szkolnictwo i wychowanie; Oświata pozaszkolna, życie umysłowe i kulturalne; Wyznania; Statystyka polityczna; Zdrowotność publiczna; Sądownictwo i przestępczość; Administracja wewnętrzna; Siły zbrojne; Skarbowość; Samorząd i finanse komunalne. W Dodatku: A. Rozwój gospodarczy Polski w cyfrach 1926—1928 i B. Statystyka Wolnego Miasta Gdańska; C. Przegląd międzynarodowy.

Rocznik zawiera ponadto w 2 kartogramach: podział administracyjny według stanu z dn. 1. X. 1929, kuratorja szkolne, okręgi sądów apelacyjnych, dyrekcje kolejowe i dyrekcje pocztowo-telegraficzne.

Z powyższego zestawienia działów wynika, że Rocznik Statystyki 1929, obejmujący całokształt materjału statystycznego w Polsce, winien znaleść się w ręku wszystkich osób interesujących się życiem społecznem i gospodarczem kraju.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 261 z dnia 13. XI. 1929 r.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu:

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z d. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713).

216. (art. 52 p. 1, art. 54 p. 1). Wykładnia Nr. 85, ogłoszona w N-rze 24 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu z roku 1927, przestaje obowiązywać, a w jej miejsce wstępuje tekst następujący:

Wykładnia niniejsza tyczy się umowy, na mocy której właściciel nieruchomości (A) oddaje ją na własność osobie B, nakładając na osobę B obowiązek do świadczeń bądź na rzecz zbywcy (A) bądź na rzecz osób frzecich (C, D, E). bądź zarówno na rzecz zbywcy jakoteż na rzecz osób trzecich; przytem zbywca nieruchomości (A) oraz jej nabywca (B) są złączeni węzłem rodzinnym lub do rodzinnego zbliżonym (łączy ich węzeł małżeński albo węzeł pokrewieństwa lub powinowactwa albo B został przysposobiony przez A lub jest jego wychowankiem). Wykładnia niniejsza ma na celu ustalenie, czy i w jakiej mierze kontrakt, o którym mowa, podlega opłacie stemplowej na mocy punktu 1. art. 52 u. o. s. oraz czy i w jakiej mierze podlega przepisom o opodatkowaniu darowizn.

I. Świadczenia na rzecz osób trzecich.

Jeżeli świadczenie na rzecz osoby trzeciej nie ma na celu umorzenia wierzytelności tej osoby, to zobowiązanie nabywcy nieruchomości do świadczenia na rzecz osoby trzeciej podlega przepisom o opodatkowaniu darowizn. Wysokość podatku od darowizn ustala się według stosunku między zbywcą nieruchomości (A) a osobą trzecią. Jeżeli nabywca nieruchomości (B) jest obowiązany do świadczeń na rzecz kilku osób trzecich, to podatek od darowizn ustala się co do każdej z tych osób oddzielnie.

Kwalifikacja prawna umowy o przejście własności nieruchomości z A na B.

1) Umowa, na mocy której nabywca nieruchomości (B) jest obowiązany do świadczeń wyłącznie na rzecz zbywcy (A).

Najczęściej zdarzające się świadczenia nabywcy wobec zbywcy są następujące:

a) wypłata — na rzecz zbywcy — ściśle oznaczonej kwoty pieniężnej, płatnej bądź przy podpisaniu umowy, bądź potem w oznaczonym terminie, bądź ratami (cechą charakterystyczną tego świadczenia jest okoliczność, że — w razie śmierci uprawnionego, t. j. zbywcy nieruchomości, A, przed wypłatą lub całkowitą wypłatą owej sumy pieniężnej — wierzytelność przechodzi na spadkobierców uprawnionego),

b) ustanowienie na rzecz zbywcy dożywotniego użytkowania bądź całej zbytej nieruchomości, bądź jej części fizycznej lub idealnej,

c) świadczenia perjodyczne na rzecz zbywcy, w pieniądzach lub naturze, ustanowione na czas jego życia,

d) przejęcie przez nabywcę (B) długów i innych ciężarów (hipotekowanych lub niehipotekowanych), które istniały i obciążały zbywcę (A) przed sporządzeniem kontraktu, o którym mowa.

Ad a) Jeżeli nabywca (B) zobowiązuje się wyłącznie do wypłacenia zbywcy oznaczonej sumy pieniężnej i ta suma nie jest niższa od wartości nieruchomości, to umowa podlega (na mocy art. 52, punkt 1, u. o. s.), jako sprzedaż nieruchomości, opłacie stemplowej w myśl zasad, podanych w rozdziale dziesiątym u. o. s. Jeżeli zaś suma pieniężna, do której wypłaty B jest zobowiązany wobec A, jest niższa od wartości nieruchomości, to umowa jest tranzakcją **mieszaną**, częściowo sprzedażą, a częściowo darowizną (negotium mixtum cum donatione) i podlega **dwom** daninom publicznym, a mianowicie — opłacie stemplowej w myśl rozdziału dziesiątngo u. o. s.: od sumy pieniężnej, którą nabywca (B) jest obowiązany wypłacić zbywcy (A), oraz podatkowi od darowizn, przyczem przedmiotem darowizny jest różnica między wartością nieruchomości a ową sumą pieniężną.

Ad b) i c) Jeżeli zobowiązanie nabywcy nieruchomości (B) wobec zbywcy (A) obejmuje wyłącznie świadczenia, wymienione wyżej pod b) i c) (ustanowienie użytkowania nieruchomości lub świadczenia perjodyczne lub jedno i drugie) i wartość tych świadczeń obliczona według przepisów o opodatkowaniu darowizn, wynosi mniej, niż wartość nieruchomości, to umowa podlega wyłącznie przepisom o opodatkowaniu darowizn. Jeżeli zaś wartość świadczeń ad b) i c) równa się wartości nieruchomości lub ją przewyższa, to umowa podlega wyłącznie opłacie stemplowej według zasad rozdziału dziesiątego u. o. s., przyczem podstawa wymiaru opłaty stemplowej nie może być przyjęta w kwocie niższej, niż wartość świadczeń ad b) i c), obliczona według rozdziału drugiego u. o. s. (art. 7 ustęp drugi u. o. s.).

Ad a), b), c, Jeżeli nabywca nieruchomości (B) jest obowiązany wobec zbywcy (A) do wypłacenia oznaczonej sumy pieniężnej (ad a), a nadto ustanawia na jego rzecz dożywotnie użytkowanie nieruchomości (ad b) i jest też obowiązany do świadczeń perjodycznych (ad c), to **w każdym razie** należy się **opłata stemplowa** według za-

sad rozdziału dziesiątego u. o. s. **od kwoty sumy pieniężnej** (ad „a").

Co się tyczy **różnicy** między wartością nieruchomości a sumą ad „a", należy — zgodnie z zasadami, podanemi wyżej pod nagłówkiem „Ad b) i c)" porównać kwotę, która wyraża ową różnicę z wartością świadczeń ad b) i c), obliczoną według przepisów o opodatkowaniu darowizn. Jeżeli ta wartość **równa** się owej różnicy lub ją **przewyższa** to także od owej różnicy należy się opłata stemplowa w myśl rozdziału dziesiątego u. o. s.; jeżeli zaś wartość świadczeń ad b) i c), obliczona według przepisów o opodatkowaniu darowizn, wynosi **mniej**, niż różnica między wartością nieruchomości, a oznaczoną sumą pieniężną, to do tej różnicy mają zastosowanie przepisy o opodatkowaniu darowizn.

Ad d) Jeżeli nabywca (B), nie zobowiązując się do świadczeń, wymienionych wyżej pod a) b) i c), jedynie przejmuje długi i ciężary, które istniały przed zawarciem umowy, będącej przedmiotem niniejszej wykładni, i zarazem suma tych długów i ciężarów wynosi **mniej** niż wartość nieruchomości, to umowa podlega przepisom o opodatkowaniu darowizn. Jeżeli zaś suma długów i ciężarów równa się wartości nieruchomości lub ją przewyższa, to umowa podlega wyłącznie opłacie stemplowej.

2) Umowa, na mocy której nabywca nieruchomości jest obowiązany do świadczeń wyłącznie na rzecz osób trzecich.

Umowa taka podlega wyłącznie przepisom o opodatkowaniu darowizn, a mianowicie nawet wtedy, gdy wartość świadczeń na rzecz osób trzecich równa się wartości nieruchomości lub ją przewyższa. Jeżeli więc wartość świadczeń na rzecz osób trzecich jest niższa od wartosci nieruchomości, to umowa o przejście własności nieruchomości z A na B podlega podatkowi od darowizny, a za podstawę wymiaru bierze się różnicę między wartością nieruchomości, a wartością świadczeń na rzecz osób trzecich. Ten podatek ma być uiszczony niezależnie od podatków, które w myśl zasad, podanych wyżej w dziale I, należą się od ustanowienia świadczeń na rzecz osób trzecich.

3) Umowa, na mocy której nabywca nieruchomości jest obowiązany do świadczeń zarówno na rzecz zbywcy jakoteż na rzecz osób trzecich.

Do umowy takiej — jeżeli zobowiązanie wobec zbywcy obejmuje świadczenia, wymienione wyżej w punkcie 1 pod a), b), c) — mają zastosowanie zarówno odpowiednie zasady, podane wyżej w punkcie 1 jak również podane w punkcie 2). Należy więc postąpić tak, jak gdyby zostały zawarte trzy umowy: umowa **pierwsza,** na mocy której osoba A oddaje osobie B na własność część dnośnej nieruchomości wzamian za oznaczoną sumę pieniężną (ad a), płatną na rzecz osoby, A, przyczem wartość owej części równa się tej sumie pieniężnej; **druga,** na mocy której osoba A oddaje osobie B na własność dalszą część tejże nieruchomości wzamian za świadczenia, wymienione wyżej pod b) i c), przyczem wartość tej części nieruchomości równa się różnicy między wartością całej nieruchomości, a kwotą, wynikłą z zesumowania ściśle oznaczonej sumy pieniężnej (ad a) i wartości świadczeń na rzecz osób trzecich; **trzecia,** na mocy której osoba A oddaje resztę tejże nieruchomo- osobie B. a ta ostatnia zobowiązuje się wyłącznie do świadczeń na rzecz osób trzecich, przyczem wartość owej reszty równa się wartości świadczeń na rzecz osób trzecich.

Przykłady:

Osoba A oddaje na własność osobie B nieruchomość wartości 100.000 zł. Nabywca (B) jest obowiązony na rzecz zbywcy (A): do wypłacenia 20.000 zł. oraz do świadczeń perjodycznych na czas życia zbywcy, których wartość, obliczona według przepisów o opodatkowaniu darowizn, wynosi 15.000 zł.; nadto B jest obowiązany do wypłacenia osobom trzecim (C, D, E) łącznej kwoty 35 000 zł.

Należy uiścić (niezależnie od podatków od darowizn, które należą się od ustanowienia świadczeń na rzecz (C, D. E): opłatę stemplową według rozdziału dziesiątego u. o. s. od 20.000 zł. (umowa „pierwsza") oraz podatek od darowizn od 30.000 zł. (umowa „druga"). Ta ostatnia kwota została obliczona w sposób następujący: Od wartości całej nieruchomości t. j. 100.000 zł. została potrącona kwota 55.000 zł., wynikła z zesumowania należnej zbywcy ściśle oznaczonej sumy pieniężnej t. j. 20.000 zł. oraz wartość świadczeń na rzecz osób trzecich t. j. 35.000 zł. Różnica między 100.000 a 55.000 wynosi 45.000 i wyraża wartość brutto „części nieruchomości", stanowiącej przedmiot fikcyjnej umowy „drugiej". Potrąciwszy wreszcie od 45.000 zł. wartość świadczeń perjodycznych, ustanowionych na czas życia zbywcy t. j. 15.000 zł., otrzymujemy 30.000 zł. jsko sumę, o którą osoba B na skutek darowizny się wzbogaca, która więc ma służyć za podstawę wymiaru podatku od darowizny, zdziałanej przez osobę A na rzecz osoby B.

Od fikcyjnej umowy „trzeciej" nie należy się żadna danina publiczna, a mianowicie zgodnie z zasadą, podaną wyżej pod 2, gdyż wartość „reszty nieruchomości", stanowiącej przedmiot umowy „trzeciej" równa się wartości świadczeń na rzecz osób trzecich. (Dalszy ciąg w nr. 47)

(Przedruk z Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu Nr. 19 z dnia 13. VII 1929 r.).

Druk. J. Eichhorn, Katowice.